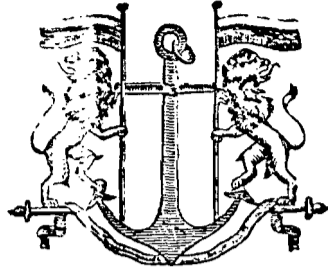

ВАРНАНСКИИ ОБЩИНСКИИ ВЪСТНИКЪ

Излиза три пѣти въ мѣсеца,
обикновенно на 1, 10 и 20 числа.

Цѣната на вѣстника за година е
4 лева.
Отдѣленъ брой 10 ст.

Писма, статии, пари и всичко що е за
вѣстника се праща до Градско-Общинското
Управление въ Варна.

За обявления се плаща за редъ:

На първа страница 15 стот.
„ втора и трета страници . . . 10 „
„ четвърта страница 5 „

Варна. Градски Кметъ.

Исказвамъ на населението отъ любимия ми градъ
Варна. Моята сърдечна благодарностъ за тѣхнитѣ поз-
дравления и благопожелания по случай рождението
на Прѣславский Князь Кирила.

Фердинандъ.

СОФИЯ Тѣхни Царски Височества

При получаването радостната вѣстъ за щастли-
вото разрѣшение на Нейно Царско Височество и сдо-
биваннето Българский Царствующъ Домъ съ още единъ
членъ — Н. Ц. В. Кирилъ, Князь Прѣславский, Вар-
ненското население безъ разлика на народностъ въ
грамадно множество се стече въ Съборната Църква
и въ 11 часа съ възхищение изслуша молебена, от-
служенъ най тържественно отъ цѣлото Духовенство
за здравето, дългодѣйствието и щастieto на ново-
рожденный Младенецъ и Династията. По случай на
тоя знаменателенъ актъ щастливъ се считамъ да под-
неса предъ стѣпнитѣ на Ваши Царски Височества мо-
итѣ и на Варненскитѣ граждани най сърдечни привѣт-
ствия и благопожелания и най вѣрноподавническитѣ
чувства и безпредѣлна преданностъ къмъ Прѣстола и
династията.

Кметъ: **Я. Славчовъ.**

ПРОТОКОЛЪ

№ 48

На Варненский Град. Общинский Съвѣтъ, дър-
жанъ въ извънредното му заседание на 20-й Октом-
врий 1895 год. подъ прѣдсѣдателството на Кмета: Яко
Славчовъ, и при Секретаря: П. В. Петрановъ.

Прочете се Протокола отъ мнѣлото заседание
на Съвѣта, одобри и подписа отъ членоветѣ, които сж
взели участие въ разискванията, изложени въ него,
слѣдъ това се пристѣпи къмъ разглеждане поставе-
нитѣ на дневенъ рѣдъ въпроси и взма се

РЪШЕНИЕ

№ 391.

По прѣдложението на Господина Кмета за хода-
тайствуване прѣдъ Народното Събрание, за отстъпва-
нието на Общината всички въ града военни построй-
ки и мѣста въ замѣна на една казарма, напълно съ-
отвѣтствующа на съврѣменнитѣ нужди за войскитѣ
отъ мѣстний гарнизонъ, Съвѣта като взе прѣдъ, че е-
динственната цѣль, гонима отъ почитаемото Народно

Събрание съ създаването закона за продаването на
казанитѣ постройки, е за да може съ суммата, добита
отъ тая продажба, да се построи една казарма съ всички
приспособления за войски тѣ, квартирующа въ града;
че Общината ако и да е искала много по рано да на-
прави на свои срѣдства тая казарма въ замѣна на прѣд-
метнитѣ Държавни имоти: табици, укрѣпления и др. т.
създавающа не малко прѣпятствия за урегулиране-
то на града, обаче по причина недопускането от-
чуждението на тия имоти, това нейно желание не е
можало до сега да се изпълни, рѣши: Упълномощава
Кмета да подаде въ Народното Събрание отъ страна
на града молба, въ която като изложи на обширно те-
чението на цѣлия въпросъ по прѣдметнитѣ табици и др.
военни мѣста и постройки въ града; желанието на Об-
щината да построи въ замѣна на тѣхъ необходимата
спорѣдъ съврѣменнитѣ нужди казарма за мѣстний гар-
низонъ; неотстъпванието ъ по рано тия имоти прѣдъ
видъ значението което имъ се е давало, да моли На-
родното Събрание да уважи това толковъ отъ гра-
маденъ интересъ желание на гр. Варна, за който срав-
нително съ разноснитѣ правени отъ Държавата за
подобрене на гр. София и други отъ нетолковъ зна-
чителенъ за цѣлата страна интересъ градове: като напр.
Гърново, което е погънало милиони, освѣтъ че отъ ос-
вобождението на страната не е било направено нищо
отъ Държавата за повдигането му, но е билъ често
излаганъ, като градъ на цѣлата страна, често пакти на
расходи непосилни на бюджета му.

Съгласно това рѣшение на Съвѣта, Кмета подаде на
Народното Събрание следующата молба:

До почитаемото VIII Обикновенно Народно Събрание

МОЛБА

отъ Варненското Градско-Об-
щинско Управление.

Съ закона за продаването на Варненскитѣ и Руссенскитѣ
казарми, приетъ отъ почитаемото VIII Обикновенно Народно
Събрание въ I-та му редовна сесия на 19 и 20 XII-й м. 1894
год., на мѣстнитѣ военни власти се даде право да продаждъ
варненскитѣ казарми, сградитѣ, прѣдначначени за разни военни
складове и полусрутени укрѣпления заедно съ мѣстата имъ и
всички други принадлежности. Цѣльта на това рѣшение бѣ —
да се даде възможностъ на военнитѣ власти съ добититѣ отъ
продажбата сумми да построятъ за варненския воененъ гарни-
зонъ нови и съотвѣтни съ съврѣменнитѣ нужди казарми. Къмъ
испълнението на това рѣшение почитаемитѣ военни власти вече
пристѣпиха и нѣколко отъ поменѣтитѣ сгради и укрѣпления
сж вече продадени, а слѣдъ малко врѣме ще се продаватъ и
другитѣ.

Варненското Градско-Общинско Управление нѣма нищо
противъ тая распоредба и високо цѣни рѣшението на почитае-
мото Народно Събрание; но то е длъжно да направи своитѣ
бѣлѣжки по въпроса и да помоли о врѣме уважаемото Народно
Прѣдставителство да допълни съ нова наредба въпросното рѣ-
шение въ защита на законнитѣ Градско-Общински интереси
противъ възможното и вече отъ сега очевидно несправданно
отъ изпълнението на същото рѣшение.

Нуждата отъ нови казарми за войските отъ варненския гарнизонъ се чувствуваше вече отдавна и не веднѣжъ сѣ во дни прѣговори, за да се построятъ такива отъ Градско-Общинското Управление въ замѣна на поменжитѣ военни сгради и укрѣпления, които да се отстъпятъ отъ военнитѣ власти за градски потребности; но прѣходнитѣ врѣмена, които прѣживяваше цялото отечество и, особно, нуждитѣ на самитѣ военни власти — по един или по други съображения оправдавани — не позволявахъ срутването на укрѣпленията и другитѣ прѣдметни постройки и въпросътъ за новитѣ казарми останѣ така неуреденъ, въпреки горѣщото желание на Град. Общ. Управление да стане стопанъ надъ поменжитѣ мѣста и да уреди най-сегнѣ жизненитѣ въпроси за градския планъ, за водопровода, за канализацията и за осветлението — въпроси, които и до сега стоѣтъ неразрѣшени най-вече поради тая спѣшка.

Сега, когато вече нуждата отъ въпроснитѣ укрѣпления и пр. не намира оправдание, когато почитаемитѣ военни власти ги смятатъ за безполѣзни и оправдаватъ тѣхното срутване и когато Градско Общинското Управление, слѣдъ дълго и тѣжко за града ожидание, имаше да урежда важнитѣ и неотложнитѣ въпроси за градския планъ, водопровода, канализацията, осветлението и за другитѣ градски нужди, — тъкмо сега то биде изненадено съ поменжито рѣшение на уважаемото Народно Прѣдставителство, което създаде за военнитѣ власти особни права въ ущърбъ на градско-общинскитѣ интереси и усложни още повече твърдѣ трудната и безъ това задача на кметството за уредбата на града. До сега кметството е планоуващо бѣднитѣ прѣобразования на града като е извършило грамадни расходи за прокарване улици и пр., исхождайки всѣкога отъ съображения, че всички прѣдметни укрѣпления, казарми и пр. ще прѣминатъ въ негово владение по проектираната замѣна, чрѣзъ постройка на нови казарми съ негови разности. Сега, обаче, ако се допусне неизмѣнно изпълнението на въпросното рѣшение, всички досегашни подготовки за уредбата на града трѣбва да бѣдѣтъ съ голѣми жертви изоставени и надеждитѣ на кметството за разумни и съвременни прѣобразования на града — разбити. При такива условия, за напрѣдъ Варненското кметство ще трѣбва да се бори съ хиляда нови спѣшки, които отъ сега вече се прѣдвизждатъ и още повече ще се натрупатъ, щомъ се изработи кадастралниятъ планъ на града, но когато празнитѣ сега мѣста отъ укрѣпленията и пр. ще бѣдѣтъ непрѣменно застроени съ жилища и други частни сгради, строитбата на които Градско-Общинското Управление не е въ правото си нито да забрани, нито пъкъ да попрѣчи и послѣшното отчуждаване на които ще бѣде многократно по-тежко и по-скѣпо.

Истина е — и това, вѣроятно, ще се противопостави на молбата ни — истина е че кметството можеше да се яви на търга и, като конкурентъ, да задържи за себе си всички въпросни мѣста и по този начинъ да избегне нуждитѣ отсетнѣ експроприации и пр.; но почитаемото Народно Събрание не може да не знае, че Варненското Градско-Общинско Управление, както и всѣко друго, има свой бюджетъ, и прѣдѣлитѣ на който не могатъ произволно да се прѣгазватъ; че такива извървѣдни расходи могатъ да се покриватъ само съ заема, които трѣбва и да се намѣрѣтъ па и разрѣшение за които може да не бѣде и дадено отъ компетентнитѣ власти — обстоятелства, съ които Градското-Общин. Управление не можеше да се съобрази въ продължение на едно кратко врѣме, прѣзъ което се разрѣши и извърши продажта на въпроснитѣ мѣста и чрѣзъ което, освѣнъ това, то трѣбваше да очаква и прѣкарва нови общински избори. При това почитаемото Народно Събрание не трѣбва да забравя, че Варненското население, $\frac{2}{3}$ отъ което се поддържа съ надничарство и лозарство, не е въ състояние да поднесе изведнѣжъ единъ по-големъ заемъ отъ онзи, който е необходимъ за неговитѣ поосѣтни нужди, каквито сѣ водопроводитѣ и канализацията. Независимо отъ туй, Варненското Градско-Общинско Управление се вижда принудено да възрази противъ претенциитѣ на почитаемитѣ военни власти, че сѣ исклучителни Стопани надъ укрѣпленията и площада прѣдъ казармитѣ, които сега продаватъ. Тѣхнитѣ претенции за стопанство се облягатъ върху прѣдшнѣ заповѣди и наредби на почитаемото Военно Министерство да се не срутватъ и да се запазятъ всички укрѣпления и строитби, прѣдзначени за защита на отечеството противъ неприятели и да се иматъ подъ непосреденъ надзоръ на военнитѣ власти. Тия претенции сѣ, очевидно, неосновни, защото подобни заповѣди сами по себе не създаватъ стопански права, а само право на ползуване, правата на прѣдшнитѣ стопани; тѣ могатъ само да ограничаватъ, да стѣсняватъ тия права до толкови и до тогава, до колкото и до когато съществува нуждата за защита на отечеството; но щомъ прѣстане да съществува тая нужда, прѣстава и въпросното ограничение. Въ врѣме на война, напр., за защита на отечеството всѣка частна къща може да бѣде прѣобвържата въ крѣпостъ; но това не значи още, че стопанътъ се лишава отъ неговитѣ права и щомъ прѣстане нуждата за тая защита или, по-добрѣ, щомъ прѣстане нуждата отъ тая крѣпостъ, правата на стопанина сами по себе се вѣста-

новяватъ, а власта, която си е послужила съ къщата му, е длъжна още и да ѣ постави въ прѣдшното ѣ състояние. Това е тѣй ясно, че не се нуждае нито отъ пояснение.

Защо, когато е тѣй, варненскитѣ военни власти си присвояватъ стопански права надъ всички землища, които всѣкога сѣ биле градско общински и върху които, за защита на отечеството сѣ биле построени врѣменно нѣколко табии и укрѣпления, които сега се срутватъ и напуцатъ, като безполѣзни и непотрѣбни? Отецеството не се нуждае вече отъ тия укрѣпления и ги изоставя; слѣдъ това и общината, като всѣкогашенъ стопанъ надъ землищата, само по себе остава и за напрѣдъ такъвъ безъ никакви ограничения, които само врѣменно биле създадени прѣдъ видъ на особни нужди и обстоятелства, сега вече отстранени.

Между това, почитаемитѣ военни власти сега располагатъ съ прѣдметнитѣ землища като съ своя собственостъ и ги продаватъ за потреба на частни лица, когато Кметството има най-големъа нужда отъ тѣхъ и исклучително за сѣщитѣ е спирало до сега уредбата на толкови важни и неизбѣжни градски нужди. Тѣ продаватъ землища, които сѣ служили за стари и вече срутени табии, построени въ центраветѣ на града, продаватъ и общественитѣ площади прѣдъ казармитѣ и църквата, като се провъзгласяватъ за пълноправни стопани надъ тѣжъ за това само, че тамъ обикновенно войницитѣ сѣ извършвали тѣхнитѣ пролѣтни и есенни военни упражнения! Това ако се признае възможно, нѣма да бѣде никакъ чудно, ако единъ денъ почитаемитѣ военни власти се обявятъ за стопани и надъ всички други мѣста, гдѣто тѣ произвеждатъ и лѣтнитѣ и зимни военни занятия па дори и нѣкои отъ улицитѣ, гдѣто често се извършватъ сѣщитѣ занятия и гдѣто това нито може, нито е въ правото си нѣкой да забрани. И тая очевидна неправда произхожда тъкмо отъ изпълнението на поменжито рѣшение на почитаемото Народно Събрание, издадено безъ да се изслушатъ поне възраженията на Варненското Градско-Общинско Управление.

Нека да се забѣлѣжи, че ако до сега това Управление е искавало готовность да построи на свои разности нови казарми въ замѣна на въпроснитѣ стари табии пр., то заедно съ това не е признавало на военнитѣ власти стопански права върху тия землища, нито пъкъ е искало съ това да се откаже отъ своитѣ права, но е имало само желанието — да улесни военнитѣ власти, като запази въ сѣщо врѣме и ползата, която извлича за себе си и за населението отъ войсковитѣ части, които се настаняватъ въ града.

Тая готовность Варненското Градско Общинско Управление поддържа и сега и, за да не се нацѣрбяватъ тѣй силно интереситѣ на града, безъ да страдатъ и ония на почитаемитѣ военни власти, то моли почитаемото Народно Събрание да допълни рѣшението си, като отреди да се построятъ даденитѣ вече на прѣдприемачъ казарми на смѣтка на Управлението, а всички мѣста, върху които сѣ построени въпроснитѣ казарми, табии складове и пр. да останатъ на Градско-Общинското Управление, за да се распорѣжда то съ тѣхъ, както намѣри за добрѣ.

Това ще бѣде само единъ актъ на висока справедливостъ, съ каквато почитаемото Народно Събрание всѣкога се е отзовавало и която, не се съмнѣваме, ще бѣде подкрѣпена и съ съгласието на многоуважаемия Господинъ Министръ на Войната.

Варна, 29 Октомврий 1895 год.

Съ почитъ.

Кметъ: **Янко Славчовъ.**

Секретаръ: **П. В. Петрановъ**

ВАРНЕНСКА ОКРЪЖНА ПОСТОЯННА КОМИССИЯ.

ОКРЪЖНО

№ 4631.

Гр. Варна, 24 Октомврий 1895 год.

До г. г. Кметоветѣ на селскитѣ общини въ Варненский Окръгъ. За сведение до г. Окръжнии Управителъ, г. г. Кметоветѣ на градскитѣ общини и г. г. Околийскитѣ Началници.

Както видехте, Господине Кмете, отъ съдържанието на окръжното прѣдписание на Министерството на Обществениитѣ Сгради, Пѣтищата и съобщенията отъ 25 Августъ т. год. подъ № 13169, че една отъ главнитѣ причини за лошото състояние на шосетата въ

Княжеството, слѣдователно и въ нашии окръгъ, е: дѣто пѣтната повинность се отбива въ пари, вмѣсто въ натура, чрѣзъ работа.

Съ отбиваннето на пѣтната повинность въ пари вмѣсто въ натура, не е възможно да се направи много за подобряването и поддръжаннето на шоссетата въ окръга. защото: 1) извършването на работитѣ чрѣзъ прѣдприемачи струва много по-скъпо, сравнително съ плащаната въ пари пѣтна повинность, 2) плащаната отъ населението въ окръга парична пѣтна повинность постѣпва въ общото държавно съкровище и не се харчи за нуждитѣ на шоссетата само въ нашии окръгъ, а се харчи за всичкитѣ въ Княжеството шоссета, споредъ благоусмотрението на Министерството.

Ако пѣтната повинность се отбива въ натура, ще се принесе голѣма и благотворна за населението въ окръга полза, защото чрѣзъ работата ще може много повече да се направи за подобряването и поддръжаннето на шоссетата и, освѣнъ това, всичкия този капиталъ отъ работа ще се употребява за нуждитѣ на шоссетата само въ нашии окръгъ.

По този начинъ, въ продължение на десетина години ще имаме сгодни шоссета, съ което ще се подобри и улесни пѣтното съобщение и, слѣдователно, ще се принесе грамадна полза и за земледѣлнето и за търговията въ окръга.

За такава една услуга нѣкъ, потомството сигурно ще бѣде благодарно на всички ония, които съ спомогнали за постигането на такава едно подобряние.

Отъ друга страна, знае се, че за нашето земледѣлческо население е по-изгодно и по-удобно да отбива пѣтната си повинность въ натура, чрѣзъ работа, нежели въ пари, защото съ пари то не всекоги располага, а свободното си врѣме прѣкарва на празно, безъ полза.

Прѣдъ видъ на всичко това умолявате се, Господа Кметове, въ едно най-близко общо частно събрание съ членоветѣ на прѣдсѣдателствуванитѣ отъ Васъ Общински Съвѣти, священникитѣ, учителитѣ и повиднитѣ и по-разбрани селяни изъ общинитѣ, да изучите и освѣтлите този въпросъ и да вземитѣ нуждитѣ мѣрки, щото при всекой удобенъ случай да се освѣтлява населението върху същия въпросъ и да се убѣждава то да отбива за напредъ пѣтната си повинность въ натура, чрѣзъ работа, а не въ пари.

Прѣдсѣдатель: П. Едрецовъ.

Чл.—Секретарь: Д. Поповъ.

Произшествия станали въ гр. Варна прѣзъ мѣсець Октомврий 1895 година.

1) На 6 сръщу 7 Октомврий прѣзъ нощта избухна пожаръ въ дома на Варненскии жителъ отъ IV уч. Ибишъ Мехмедовъ, отъ който пожаръ съ е подпали и дома на съседа му Мехмедъ Хасановъ.

Причинената отъ пожара загуба възлиза на 90 л.

2) На 9 сръщу 10 сѣщии, прѣзъ нощта избухна пожаръ въ дома на Варненскии жителъ отъ IV уч. Мустафа Салиевъ.

Загубата възлиза на 200 лева.

3) На 24 сѣщии прѣзъ денътъ се намѣри самоубитъ съ револверъ въ Варненскитѣ лозя, въ мѣстността „Текке-Кара-аачларъ“ Варненскии жителъ отъ II уч. Димитръ Панайотовъ Бояджиоглу.

Град. Началникъ: Т. Черневъ.

Секретарь: Д. Джезаровъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Полезни сведѣния.

Влиянието на спирнитѣ питиета върху умственната работа и приготвянето имъ.

Д-ръ А. Smitt е заявилъ въ международний съборъ за борба противъ злоупотрѣбленнето съ спиртни напитки, че отъ опитъ, който е направилъ върху себе си и върху други лица, дошелъ до заключение, че *даже нищожнитѣ количества алкохолъ намалявали умственната работа*: качествата и бързината на нѣкой умственни дѣйствия, като събирането цифри, съчиненето на мислитѣ и пр. се намалявали, кога същитѣ тия качества при въздръжаннето, напротивъ се усилявали. Д-ръ Führer (отъ Heidelberg) притурилъ, че и неговитѣ опити дали същии резултатъ. Освѣнъ това той се убѣдилъ, че даже умѣренитѣ количества, спиртни напитки намалявали мускулната дѣятелность.

Д-ръ J. V. Laborde е съобщилъ въ парижката медицинска академия интересни данни за вредата на спирнитѣ напитки и приготвянето имъ. Споредъ Girard'a за приготвянето на конякътъ се употребява *коняковъ букетъ (bouquet de cognac)* продуктъ искусственъ, който се получава отъ обработването на рациновото, кокосовото масла и други тлъсти вещества съ азотна киселина. Тоя букетъ е силна отрова, която въ количество 0.01 до 0.02 грам. изцърсана подъ кожата на голѣмо куче го убива въ разстояние по малко отъ 1/4 часъ. Съ тоя букетъ се правятъ разнитѣ коняци отъ недобрѣ очистенъ спиртъ Georges Pouchet е намѣрилъ въ *чистий джамайски ромъ* метиловъ алкохолъ, алдегидъ, ацетонъ и *още единъ алкохолъ*, който не прилича нито на изопропиловий алкохолъ, нито на фурфуролътъ. Тоя именно алкохолъ се оказалъ много отровителенъ.

Да му мислятъ тия, които обичатъ да пиятъ конякъ по насъ и съ пренебрѣжение глѣдатъ на нашата хубава прѣчистена преварена ромовица. Гр. Санитар. Дирекция, до колкото ни е извѣстно, е запрѣтила конякътъ въ болницитѣ и е прѣдписала да се замѣни съ нашеска ракия. Съ това се прави двойна добрина: 1) че нѣма да тровимъ болнитѣ си съ конякътъ и 2) че ще насърдимъ производителитѣ да приготвяватъ двойно и тройно преварена ракия.

Хигиеническото влияние на горитѣ.

Влиянието на горитѣ отъ хигиеническо глѣдище не се забѣлѣзва само въ мѣстата разположени близо до горитѣ, но то се усѣща и на твърдѣ голѣмо разстояние.

Едно отъ най главнитѣ прѣимущества на горитѣ е да противостоятъ на движението на силнитѣ вѣтрове които прѣдизвикватъ внезапното промѣнение на температурата толкова гибелно за слабитѣ хора.

Същеврѣменно горитѣ служатъ за хранилища на дъждовната вода отъ гдѣто се поятъ изворитѣ, понеже е забѣлѣзано, че веднага слѣдъ изсичаннето на гората е настѣпвало намаление на водата въ изворитѣ и рѣкитѣ, даже и свършенното имъ изгубване.

Листата на дърветата защищаватъ почвата отъ горѣщитѣ слънчеви лъчи и прѣпятствуватъ на изсъхването и замръзването ѝ.

Коренитѣ на дърветата поглѣщатъ голѣма частъ отъ влагата на земята и по този начинъ способствуватъ за оздравяването ѝ.

Горитѣ задържатъ зародишитѣ (*germes*), които се разнасятъ изъ въздухътъ чрѣзъ вѣтроветѣ. Бактериитѣ като се срѣщнатъ съ листата на дърветата па-

дате на земята и губятъ способността да се развиватъ.

Горитѣ способствуватъ за образуването на мъглата, която като се сгъстява, осажда върху почвата нечистотитѣ на въздухътъ и, слѣдователно, го прѣчиства.

Почвата на изсѣчената гора въ продължение на нѣколко години дава изобилно плодородие, но слѣдъ това тя се истоцава и изисква богато торение съ органически вещества или же наново засяване съ гора за да ѝ се възвърне първоначалната сила.

Въ Америка особено се грижатъ за запазване горитѣ, особено Вашингтонското дружество *L'American Forestry Assocation*, което за тая цѣль е свиквало много събори и е издало твърди интересни бюлетени.

Неволно се загрижва човекъ като чете подобни съобщения. Кадѣ ще отидемъ ний съ трѣскавото стремление по насъ въ искореняването на горитѣ? А много ли ги имаме? Оплакваме се отъ суша, отъ епидемии; искаме съ молитва да оправимъ кривото. Но не ще молитва, а строги охранителни закони. Ако въ нѣкой случай изрѣчението „цельта оправдава средствата“, е вѣрно то е именно въ тоя въпросъ. Въ много мѣстности по насъ населението пие кладенчева, мръсна и даже блатиста вода; въ такива мѣстности ще намѣримъ и дифтеритъ и скарлатина и много други подобни болѣсти. Огледайте се ва около и ще видите пустиня, ни едно дърво, никаква растителност. Гори трѣбва да се засѣватъ не само по балканитѣ, но и въ полето отъ по-вътрешната страна, ако искаме здравье и животъ.

Примѣръ отъ запазване лѣкарска тайна.

Д-ръ Н. отъ Брюкселъ билъ повиканъ да бабува на една млада мома, родителитѣ на която молили докторътъ да не обажда за тая случка. И дѣйствително Д-ръ Н. съобщилъ въ кметството името и денятъ на раждането на дѣтето, но се отказалъ да каже името на майката и мѣстожителството ѝ. Даденъ подъ съдъ отъ властитѣ, Д-ръ Н. отказалъ пакъ да обади името на майката, като казалъ, че това му запретила *лѣкарската тайна*. Съдътъ осъдилъ Д-ра Н. на 26 лева глоба. Поведението на д-ра Н. заслужва най голѣма похвала, защото нѣкой осъждения правятъ честь на осъденитѣ.

Пранье съ гасъ.

Въ нѣкои мѣстности въ Руссия си служатъ съ гасъ за пранье дрѣхитѣ. Това сръдство испитано на практика въ една военна болница въ Германия се указало много по-изгодно и по-лесно отъ правето дрѣхитѣ само съ сапунъ. Прибавятъ 15 грамма гасъ на 15 литри вода, съдържаща сапунъ и луга, въ която се варятъ дрѣхитѣ. По тоя начинъ тия послѣднитѣ се испиратъ най-чисто; благодарение на малкото количество израсходванъ сапунъ, разноскаитѣ сѫ по-малки.

Германския генераленъ щабъ, насърденъ отъ тия резултати, е заповѣдалъ да се направятъ подобни опити въ всичкитѣ полкови военни болници въ Германия.

Изъ „Медицински Сборникъ“.

Важно за учрежденията

ЦИНКОГРАФИКЪ, изпълнявалъ длъжностъ по специалността си при разни Държавни и Общински учреждения 12 години, знай своята работа добръ, съ III-то класно образование, — **търси мѣсто** при нѣкое учреждение въ България. Прѣдложенията, съ обозначение на м. съдържане, да се адресуватъ: Книжарница В. Божиловъ, за М. Стефановъ—Варна.

3—2

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЯ.

№ 9382.

Гр. Варна, 2 Ноемврий 1895 год.

Влѣдствие писмото на Варненский Градский Началникъ отъ 31 минжлий мѣсець подъ № 10202, обявява се за знание въ гр. Варна, че по рѣшението на Текенский Общинский Съвѣтъ, Балчикска Околия, и съ удобрението на Министра на Вътрѣшнитѣ Работи на 28 Септемврий т. г. Канцеларията на Текенското Селско Общинско Управление се е примѣстила отъ с. Текке въ с. Чаушъ-къой, Балчикска Околия.

Кметъ: Я. Славчовъ.

Секретаръ: П. В. Петрановъ.

ОТЪ СЪДЕБИТѢ ПРИСТАВИ ПРИ ВАРНЕН. ОКР. СЪДЪ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3561

Въ допълнение на обявлението ми отъ 8 Августъ т. г. подъ № 2564 публикувано трикратно въ Варн. Общ. Вѣстникъ послѣденъ пътъ въ брой 29-й Септемврий 23-й, обявявамъ на интересующитѣ се, че слѣдъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ Варненский Общинский Вѣстникъ, ще почне втората проданъ на долоозначения имотъ, която ще се продължи 31 день и съ право наддаване 5% въ дѣсетъ дневенъ срокъ а именно: една хавра отъ 2½ декара въ Варненскитѣ лозя въ мѣстността „Чаиръ“ между сѣсѣди; Димитръ Грандафиловъ, Скули Ивановъ Верстика Саркизова и Агопъ Мурадовъ съ първоначална оцѣна 400 лева, но на основание чл. 1037 отъ гражданското съдопроизводство продажбата ще почне съ намаление отъ първоначалната оцѣнка. Поменатата хавра принадлежачка на покойния Гати Тодоровъ, ще се продаде за удовлетворение искътъ на Деспина Янева, по изпълнителния листъ № 12344 издаденъ отъ I Варненски Мировий Съдия за остатъкъ отъ дългътъ имъ.

Желающитѣ да купятъ съ свободни всѣки при сътветенъ день и часъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата въ канцеларията ми.

Гр. Варна, 6-й Ноемврий 1895 год.

П. Съдеб. Приставъ: Н. Т. Новаковъ.

АКЦИОНЕРНО СПЕСТИТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „ГИРДАПЪ“

ВЪ ГР. РУССЕ.

(Варненски кореспонденти)

БР. М. АНКОВИ

Върши всѣкакви банкерски операции; отпуща заеми сръщу полици и записи съ поръчителства, или сръщу залогъ на акции и други цѣнни книжа.

Отваря специалне тѣкущи сметки сръщу депозитъ на полици или поръчителство на частни състоятелни лица и пр. и пр.

За по подробни сведѣния, интересующитѣ се, да се отнесатъ до кореспондентитѣ **Братия М. Анкови** въ гр. Варна, улица „Габровска“ № 59.

3—2

БР. М. АНКОВИ.